

MOȘ TEACĂ

JURNAL TIVIL ȘI CAZON

Fondat de ANTON BACALEAȘA

ABONAMENT:

10 LEI PE UN AN

DIRECTOR-PROPRIETAR. GEORGE RANETTI

ADMINISTRAȚIA

STRADA SĂRINDAR, 10

PĂȚANIA ENGLEZULUI

— Gravură tăiată cu foarfeca noastră specială dintr-o revistă americană —

Afurisite albine. Micș și-ale dracului!

Biblioteca Județeană
Nr. Inv. 26.23.118

APROPO DE BULGARI

„Bulgăro! cu ceapa groasă”.

Crima din strada Ceauș Radu a adus la ordinea zilei pe Bulgari, De oare-ce—lucru curios—nu mai supraviețuiește nici unul din aceia cari ți-au lăsat oasele pe ciimpiile Bulgariei, ne credem datorți noi să dăm oare cari amănunte despre această țară.

Bulgaria este o țară în care se vorbește limba bulgărească.

Această limbă e foarte ușor de vorbit, deși se zice că „limba lui Coice e lungă dar nu poate vorbi”.

E destul să adăogați la sfîrșitul fie cărui cuvînt romînesc, franțuzesc, nemțesc sau mai știu eu cum, un *îd*,—și ori te ființă în ale cărei vine curge bragă vî ve înțelege.

Spre exemplu:

Cînd zice „bonjurată”, orice bulgar va pricepe că ți-ai zis „bună ziua” iar nu „du-te dracului”.

Cînd ți vei spune: „Ești un guleamătă măgarată”, orice bulgar nu-ți va răspunde cu un „mersi”, ci siguranță ci cu un: „șecspirată bre!”.

Bulgarul profesează un profund dispreț pentru presă. Cînd vorbesc de o gazetă, expresia lor favorită este: „cac pișată nu la gazetă”, cu vinde pe care ne abținem de a le trude, spre a nu face să se roșească și obrajiți celor de la *Ro-minia Jună* cari numai ghîcind intenția noastră, — deja au nasurile roșii.

Munții cei mai importanți din Bulgaria sînt Balcanii, cari nu s’ de piatră, cum au crezut pînă azi unii geografi, ci de alvîță.

În Bulgaria toți oamenii sînt triști, probabil din cauza jugului barbaresemilune, și o dovadă că sîntașa cum spunem e—între altele—faptul că numele tuturor bulgarilor se termină într’un oftat, spre exemplu: Bragiogor, Prazef, Păt-lăgicof, Pistîrnacof, Cartof,—etceterof.

Profităm de ocazie ce ne oferă această scurtă descripția Bulgariei pentru a releva o mare greșală ce se atribuie poetului Eminescu.

În volumul marelui poet toată lumea a citit:

„Bulgăro! cu ceapa groasă”.

Eroare de tipar! Eminescu a voit să zică:

În adevăr, nici-o nație nu cultiva ceapa și în general toate zarzavaturile, mai mult ca bulgarii.

Așa de mult e înrădăcinat cultul zarzavaturilor, încît din sorginta cea mai pozitivă aflăm că o sumă de copii bulgari se nasc avînd—în loc de capete—căpașini... de ceapă, iar o cățea care acum se află la muzeul național din Sofia a fătat—mai zilele trecute—zece căței... de usturoi!!!

Să trecem acum, după această indispensabilă introducere, la conspirațiile bulgărești din București descoperite de D. Th. Ciuflea.

Lată tot adevărul în această tenebroasă afacere:

Toată lumea a observat de mult cîrindul prin capitala o sumă de indivizi cari se dau drept bragă și rahagii.

Ei bine! acei cari au luat în serios aerele lor nevinovate și în fațșarea lor inofensivă s’au înșelat.

Acei preținși negustori de lucruri dulci nu erau altceva decît niște amărîți conspiratori!

Donița, inocenta donița cu bragă, ce purta în mîni spre a depărta bănuiele, nu era decît un pretext; donița aceasta nu era decît o inutilă mobilă. Căci, în adevăr, chiar în *Rigoletto* se cîntă:

„La donița e mobile!”

(Rugăm să nu se confunde donița cu *Donizetti*).

O dovadă mai mult că acești bragă și rahagii erau niște primejdioși revoluționari, e și faptul că ei vindeau de preferință „gloanțe”.

Mulțumită cerului că a intervenit D. Ciuflea, fiindcă altmîntre mizerabilă și rahagii erau niște polimîne să vîndă copiilor și ghiulele de tun în loc de zaharicale!

Din parte-ne cerem energetic expulsiunea tuturor bulgarilor din țara romînească, pentru a nu mai avea vecin în suspensiune asupra capetelor noastre sabia lui Damocles și toporul lui Boiceff.

Coco

O STROFĂ

După banalul obicei,

La beneficiul Dumneaei

L-au aruncat doi porumbei...

— „Ar fi fost mai original”.

Spunea un domn glumeț din stal,

„Și chiar mai mult se potrivește

„De ți-ar fi asvîrit un pегte!”

Dreptescă

ANUNȚU D-LUI PĂCURIȚEANU

Un amic binevoitor din Ploiești ne trimete cel mai frumos anunț comercial care s’a tipărit vr’o dată pe lume. Il reproducem aidoma:

Scumpa Domn,

„Simțindu-mă încurcat de scumpa d-voastră bună-voință ce mi-ai dat în toamna acestui an, la alesele calități de vinuri care deși a fost din cele mai renumite Vii și meritați prețuri mai mari, dar eu nu am osutat lăcomie ca alții, să fac palaturi în scurt timp, și țiți la renume și la focare-jare și adeli care ad avere azi cu înecut cu înecut a icenimioși. Și a știut să pretulască banu a făcut zece pași mai mult și a cumpărat un vin ales cu preț mai convenabil, o pine bună și de unde ți-a plăcut, o carne efînă iară de unde a fost efînă și grasă asemenea vorbesc ca ed din mica mea copărie n’am cumpărat altă materie și numai comertul de vinuri. Am plasat micul meu ospital pumai în vinuri am cîștat un zece la sută nete, adică 2 bani la un litru de vin olștig și am servit cu drag și recunoștință pe toți cari au avut scumpa bună-voință a mi ține de-doua mea.

N’am osutat ca alții să cîștig 25 bani la un litru, am văzut că procedura mea de-munego mult și olștig puțin dar ce să fac, trebură să facem astfel să trecem prin grelele timpuri care ne apasă azi branga comercială.

În ziua de 24 Ianuarie 1900 am plecat din noț și am outrageous întreaga țară pe unde sunt podgorii alese și n’am ținut compt nîc de mună nici de prețuri, și am cumpărat un mare transport de vinuri de la cei mai distingi adevărați podgoreni a-dică din Drăgășani, Nicorăști, Consta lupi, Vîna zoriilor și Călugăreni.

Toate acestea acasă cu rabat și tot d-o-dată vă servesc, mulțumindu-vă, vă salut cu deosebită atimă și recunoștință care vă păstrez.”

Gheorghe D. Păcurițeanu

Casa fost Ulilor ober Ploiești

Rugăm pe d. Păcurițeanu să mai facă încă zece pași mai mult, și chiar douăzeci de-o fi nevoie, numai să mai scrie ceva tot așa de nostim.

În schimb, îl asigurăm că îl vom încuraj acu scumpa noastră bună-voință

INSTITUTORII ȘI LUCRUL MANUAL

În cercurile dascălești din capitală se discută cu pasiune chestiunea, pardu, a lucrului manual la băieți.

Această chestiune a fost adusă pe tapet de D. Moga.

Ce? Nu cunoașteți pe d. Moga?

Aș putea să vă răspund cu versurile d-lui Th. Speranță:

Nihâm asto-un biet samar,
Cu nevasta mea o frato,
Dar încolo-i un Măgar?

Prefer însă să vă spun în mod mai precis cine se ascunde sub pseudonimul Moga.

D. Moga e un institutor.

Dumnealui a obținut acum cit-vă timp de la Minister favorașea de a se plimba vre-o doi ani prin țările Nordului, unde nu se ducea ca să descopere Polul, ci pur și simplu ca să cheltuească poliți cu carii aprovizionase galeantomul nostru Stat.

D. Moga era vorba să aducă în patrie fructul experiențelor streinilor întrale Pedagogiei și Didactice.

Dar, unde dai și unde crapă: s'a întors în țară cu lucrul manual pe care vrea musai să-l introducă în școlile de băieți.

Cazul e cîd comentat și în diverse chipuri.

Unii susțin că poate d. Moga o fi mai meșter în lucrul minilor, de cit al creierului. Alții prelung că, dînd de frig în ghețurile Nordului, d. Moga ca să ne rebegească rădă-nceput să facă mișcări cu minile, și lucrul manual l'a salvat.

Dar, în definitiv, asta ar fi treaba dumnealui. Treaba noastră e, că d. Moga și-a pus în gînd să devie profesorilor profesurilor. Voeste cu ori-ce preț (dă Doamne să fie prețul mai mare, și-o fi zicînd), voeste zice «să învețe pe institutori și mai ales pe institutoare» (înslși vorbele d-sale) lucrul manual, pentru ca apoi aceștia să predea cursul copiilor din clasele primare.

După cite aflăm, însă «institutorii și mai ales institutoarele», cloră d. Moga le-a cerut concursul moral și mai ales material, îl tratează cu refuz.

Răd fac dascălii noștri că nu aprobă mogațiile d-lui Moga.

Lucrul manual este menit să aducă mari foloase instrucțiunii primare.

Se știe că pînă acum copii aveau utoil obiceiul de-a ciopli băncile cu briceagul și de-a săpa pe ele cu același instrument diferite inscripțiuni mai mult sau mai puțin decente.

Pe viitor, școlarii, prinînd gust pentru tipăriile și dulgherie, vor ciopli băncile cu rindeaua sau chiar vor face asupra-i exerciții de sculptură cu dalta ce le va pune la dispoziție institutorul instructor.

Afară de această, copiii se vor învăța să-și construiască singuri smeurile lor, să-și fabrice țigărete și pușcoace de soc

și de cucută, fluerașe de salcie și alte ustensile indispensabile pentru bunul mers al învățămîntului.

Unde mai puneți marele avantaj că elevii se vor desbăra de neplăcuta deprindere de-a se șterge la nas cu batista. Cunoșcînd în perfecție lucrul manual, ei vor utiliza cu multă artă propriile lor mîini pentru această îndeletnicire.

D. Moga merită nota zece la conduită și nu înțelegem greva institutorilor cari refuză să devie școlarii dumnealui.

O ERSURSIE ÎN „SINAIA”

Candidatura d-lui Dimitrie N. Sfetcușu la alegerea recentă din Ploestî a dat ocazie valorosului ziar „Sinaia” din localitatea cu același nume să scrie un apel călduros către alegătorii Prahoveni.

De oare-ce un apel călduros pe vremea asta la Sinaia unde și vara îți clănțnesc dinții de frig este un remarcabil fenomen, credem interesant să împărtășim și cititorilor noștri o parte dintr'însul.

Apelul „Sinaia” zice între altele:

„În d. Sfetcușu orî cine poate cunoaște o persoană inocentă care nu are alte scopuri de cit a lupta pentru binele județului nostru”.

Care va să zică, contrariu altor candidați cari se prezintă înaintea alegătorilor ca liberali, conservatori, sau independenți, d. Dimitrie N. Sfetcușu se prezintă ca persoană inocentă.

Mersi de recomandatie. Nu ști-eam că printre grupările politice din țară există și „grupul inocenților”.

Dar multe lucruri nu știm noi aștia cari nu sîntem inocenți. Să le aflăm de la „Sinaia”.

Iată ce mai scrie inocentul nostru confrate:

«Avem deja în parlament numai oameni cu dor și iubire pentru a ne aduce foloase. Cu toții luptă tot-dăuna cînd e vorba de vre-o nouă povară ce urmează a se pune pe spinarea noastră, cu toți sîntem mulțumiți de aceste persoane. Căci fac parte numai din unul și același partid, însă dacă păcatul și ispite ne va aduce în stare ca astăzi să alegem un singur om din alt partid, atunci bine înțeles răul e al nostru și noi îl vom suferi, căci nu însemnează alt ni-

mic de cit că într-o curte cu mai mulți «cocoși» aduc și un străin și rezultatul veți vedea că e ceartă între ei tot asemenea va fi și aci, cînd cei cu dorul de a face bine va lupta cel din urmă strein de partid și obicinuit a face continuu opoziție va resista, atunci al cui e răul judecînd de aproape vom vedea că e al nostru, atunci ne vom convinge de greșeala făcută, dar va fi prea tîrziu, acum însă e timpul de a raționa și uniți cu toți, să dăm votul d-lui D. N. Sfetcușu, care după cum am zis mai sus, este o persoană aptă și dornică de a face numai bine, numai atunci vom putea progresa avînd în parlament și în capul administrației superioare, persoane cu un singur gînd și scop, cu un singur amor propriu pentru interesele noastre generale.

Punct!

Cerem iertare rudelor aceluia dintre cititorii noștri cari au încetat din viață prin asfixie fulgerătoare, reînîndu-și respirația ca să poată citi pînă la sfîrșit frazoulu reprodus mai sus.

Era prea interesantă concluzia apelului din Sinaia, ca să putem rezista ispitei de-a nu o comunica omenirei.

Și-acum, ne pare bine că d. Sfetcușu, în urma acestui apel, așezînd învingător la alegere.

E într-adevăr îmbucurător ca să nu între un strein într-o curte cu mai mulți cocoși, ci o persoană inocentă cu amor propriu pentru interesele noastre generale.

* *

Tot în „Sinaia” găsim o entusiastă telegramă de felicitare adresată d-lui Luca Elefetcușu, noul prefect al Prahovei, de către d. Chiril I. Georgescu—Prahova din Filipeștii-de-pădure.

Extragem următoarele cuvinte bine simțite:

«Feriți-vă a numirei d-v. ca prefect al Prahovei, după un așa timp lung de părăsire, a produs în inima noastră un efect straniu și foarte plăcut.

Rugăm Pronia Cerească a vă ține ani mulți și fericiți în onorata treaptă a carierei pe care o posedați în acest județ Prahova, pentru ca să conduceți și de astă dată multe interese ale acestui județ la un frumos ideal.

Un efect straniu și foarte plăcut? Straniu într-adevăr.

Dumnele Chirilă ne-ai umplut de Filipești!

Spic.

INTREBARE ȘI RĂSPUNS

— Cum s'ar putea numi ploaia de gloanțe cu care Buril prăpădesc pe englezi?

O bură de ploaie.

TAXA DE ÎMPĂMÎNENIRI

La Cameră s'a votat proiectul de lege prin care se stabilește că streinii ce vor să obțină calitatea de cetățeni romini să plătească o taxă de cinci sute de lei.

Toate ca toate, dar nu mi-aș fi închipuit nici-o dată că numele de romin de care eram atît de mîndru costă așa de puțin.

Pentru Dumnezeu: dar dacă spre a deveni romin și se cere numai 500 de lei, atunci ca să ajungi bulgar nu te-ar costa decît maximum vre-o 70—80 de bani, și încă bani bulgărești, iar ca să obții calitatea de cetățean patagonez, trebuie să-ți plătească patagonezii ție o taxă!

La multe scene nostime o să dea naștere punerea în aplicare a proiectului de lege al cărui raportor a fost d. deputat Mai-marolu.

Parcă l' vedem pe jupîn Ghidale Bercovici di piste Durubani, prezentîndu-se la ghișeul Camerei destinat anume pentru perceperea taxelor pe indigenate și avansînd o piesă de cinci lei.

— Ce dorești? o să n'trebe deputatul însărcinat cu primirea banilor.

— Iu vrei să 'mpumuntesc. Puftim la dimita cinci lei.

— Nu se poate.

— Și puntru di še mă rog?

— Calitatea de cetățean romin costă 500 de lei.

— Așaaa? E prea scump deja! Vremurile grefi, domnile dipitat... criză... ghișefunle nu l... cumătarie nu mai ne dai dreptul... Puftim cinci lei și pară-zeci di ban.

— Nu mai mă plictisi! Ori scoate cinci-sute de lei, ori șterge-o la Palestinu!

— Puftim cinci lei și un bănuț di cin-zeci gulagan și hai nuroc, dai aldamăș!

— Cară-te d'aici ori îți devastez perciuni!

— Atunci dacă-l impusibil, domnili, dipigați, știți civa? Iu plătești la dimita cinci-sute de lei acelea în ratele. Puftim zeci lei și puntru rist iscălesc deja un poliță...

În ceea-ce ne privește pe noi, deși românî neaști, veri primari cu Traian și prin urmare rubedenii și cu madam Smara, declarăm că din micile noastre economii o să ne cumpărăm cite trei și chiar patru calități de cetățean romin de fic-care.

Să mai poftescă atunci să ne numească *Romînia Jună* evreo-le-variantin! Numai decit i-arătăm patalamalele și chitanțele respective că n'am tras chiulu statului ci am plătit cu bani peșim.

P.S. Profit de această ocaziune spre a rectifica o eroare comisă de sus pomenitul ziur.

Organul d-lui Aurel Popovici numește pe d. Ranetti de la „Dreptatea” *levantin*.

Mare greșală!

Dacă e la „Dreptatea”, d. Ranetti nu poate fi decit *Flevantin*.

DE ÎCI ȘI DE COLO

Un cerșetor, îmbrăcat într'un costu-nu iu (tocmai) compatibil cu meseria sa, cerșea la colțul unei strade.

Un trecător îi dete 50 de bani, ca să-i dea restul.

Dupa ce își scotoci buzunarele, cerșetorul se scuza:

— Pardon, domnule, mi-am uitat portmoneul în sacoul cel-l'alt.

Niște fete de pension întîlniră, la o preumblare pe cîmp, un cioban duînd în spinare un miel.

— Ce frumos e mielușul ăsta, exclamă una din ele. Nici nu i-a creșcut încă coarne.

— Nu-i nimic, ripostă ciobanul, o să-i crească atunci cînd o însura.

La examen:
Profesorul (arătînd unui elev o frunză uscată).— Cunoști planta aceasta?

Elevul...!

Profesorul. — Adu-ți aminte, e o plantă care se consumă foarte mult.

Elevul...!

Profesorul. — Chiar d-ta consumi zilnic dintr'însa.

Elevul. — A, da! E absintul.

Profesorul. — Nu, e tutunul.

Un mincinos vrea să dea un exemplu de înțeleața trenului:

„Uite ce mi s'a întîmplat mie. Eram la fereastra unui tren în Ploiești. Un mizerabil șef de gară găsește de cuviință să mă insulte. Eu întind mina ca să-l circesc și... lovesc pe șeful gării de nord din București. Am fost nevoit să-i cer scuze.

La un examen de medicină.

— Cum faci pentru ca bolnavul d-tale să transpire.

— Întrebunțez cele mai eficace sudorifice.

— Carî anume?

— De pîdă stimulentele aromatice, ca ceaiul, cafeaua, etc.

— Și dacă aceasta nu ar ajunge?

— Ași recurge la volatile, ca eterul și compusele alcoolului.

— Și dacă nici aceștia nu-și produc efectul?

— Ași încerca atunci antimanul diaforetic, pulverile James, Dower...

— Și dacă totul este inutil?

(Candidatul începe să asudeze).

— Dacă totul ar fi inutil aș recurge la salseperila, la safrau, la...

— Și dacă totuși nu vei reuși.

— Atunci voi trimite pe bolnav să-l examinezi d-y.

Un tată dă lecții de geografie fiului său în vîrștră de nouă ani.

„Vezi, îl zice el arătîndu-i globul pămîntesc, din cauza formei mapamondului noi sîntem situați tocmai de-asupra Chinezilor. Cînd soarele răsare la noi apune la ei și vice-versa. Cînd la ei e noapte, la noi e zîna...

— Atunci, întrerupsecopilul, cînd noi ne sculam ei se culcă și cînd noi ne culcăm ei se scoală...

— De sigur...

— Papa, eu nici o dată nu m-aș însura cu o chinezoaică

O CLUMĂ DE PROST GUST

— După Săcot. —

De s'ar zice ori ce, a fost de prost gust cluma pe care mi-a făcut-o de unazi unul din camarazii mei de orchestră de la cafenea al cărei nume nu vă împiedic să-l introduc în viața mea un cărbuș.

Judeceți și d-voastră, după urmările teribile ale acestei insipide clume:

După vre-un sfert de oră, și teamă pe cind Didina făcea delicate clienții cu o clumă de romani: „S'a dus a mea iubire,” cărbușul, deșteptat de căldură și mai ales de scriutul coardelor, începu în instrumentalul meu o simfonie de bizile care avu darul să mă exaspereze.

Mă opru, (sint viața a doua) și începu să scutur viața suflând cu putere într'însa pentru ca să alung din instrument pe importuna bizăganje. Cum se petrecuă atunci lucrurile nu vă pot spune în mod precis. Atita știu că de o dată mi-a plesnit coarda mi, cu acoel poenat familiar tuturor coardelor de mi carl plesnese.

Ei și ce e, veți zice. O coardă de mi care plesnese este un accident comun, și nici chiar de a s'ar întâmpla așa ceva unui Sarassate în momentul cind execută vre-una din cele mai dificile bucăți n'ar fi tocmai o nenorocire, — necum unui secund violonist din orchestra unui café-chantant oare-care.

Așa e. Dar vedeți că coarda mea, plesnind, avu odată idee să lovească nasul vecinului meu, și să-l piseze atât de tare, în cît nenorocitul (vorbesc de vecinul meu), surprins, într-un gest convulsiv al brațului drept înfipse virful aceluși său în ochiul drept al obolului. Acesta, zăpăcit de durere, seosea un strigăt înăbușit, și în același timp, avu o tresăritură atât de teribilă în cît căzu pe niste trompete cu acoel zgomet de fierărie al unei vechi diligențe care escaladase o grămadă de pietre. Cornistul, foarte ocupat să-și scuture instrumentul pentru a gonii dintr'însul apa îngrămadată acolo în timpul urtorei, se precipită în ajutorul trompetei cu atita nedăbăcie în cît își perdur echilibrul și căzu peste tobosar tocmai cind aceasta se pregătea să-și acorde toba. Barbeta, levind prea tare în pielea întinsă a tobei, fu asvirlu cu putere la o masă de lângă orchestră, unde o jună damă consuma un ceai fierbinte. Nestind ce i s'a întâmplat, damă în chestiune într-un gest instinctiv de preservare, avzirlu conținutul paharului ei în gîtul celui cu toba mare, care fără voia lui dădu o puternică levitură pe pergamamentul instrumentalului său tocmai cind Didina ajunse la partea cea mai tragică a romanței sale. Aceasta (adică Didina) se intrerupse pentru a striga: „Vită

incăltată!” cu o voce puternică. Șeful orchestrei, turburat de această schimbare neprevăzută în textul romanței, opri de o dată orchestra cu o levitură de baghetă atât de precipitată, în cît sparse ochelarii albaștri ai primului violonist.

Mă opresc aci cu descrierea urmărilor ghumei făcute de unul din camarazii mei, să pua la vot dacă am avut dreptate s'o numesc de prost gust (nu descrierea).

IULIȘCA

— Localizată după Jules Hache —

— Da, ne spuse Iorgu Berbantovic, sint clauze testamentare imorale, în fața legii, cel puțin, și din cauza asta tribunalele intervin așa de des în chestii de moșteniri.

„Unchiul meu cunoaște legea și, de aceea, în ziua morții sale, îl conveni mai bine să se înțeleagă de-a dreptul cu mine, moștenitorul lui, de cît să adauge la testamentul său în ceea ce privea pe Iulișca, fata sa în casă, un codicil fără valoare legală.

— „Cea din urmă dorință a mea, vreau să ți-o spun verbal, cu limba de moarte, îmi zise el; dar făgăduiește-mi, jură-mi că o vei îndeplini... Tu cunoști pe Iulișca, nu-l-asa? său mai bine zis crezi că o cunoști... Tu-ți închipuești că cu ochii ei de jaretec, cu șoldurile ei afuriste.... Ei bine! te înșeli, pe onoarea mea, fata asta e un monstru de virtute... E absurd, nu-i așa? O Iulișca fără „amantezi“... dar așa e... Și, crede-mă, este singura care mi-a rezistat... Așa fiind, mă bizuiți pe tine... da, pe tine... pentru a domestici pe această salbatică... Trebuie să faci aceasta, dacă vorești ca sufletul meu să se odihnească în pace... Nu aș dormi liniștit în mormîntul meu dacă tu nu mi-ai da satisfacție, și aș veni noaptea ca stafie să te înfricoșez cu blestemele mele... Tu ești tinăr, băiat nostim și chiplos, ea parcă ți-ar face niște ochi dulci, ast-fel că totul va merge strună... Pe urmă, cind vei pune punctul pe i, cind vei ajunge la scop, vei trimite-o să se spînzure alurea, cu un bărbat și o zestre, a-fară numai dacă nu preferi să o lei de nevastă tu însuși... Jură-mi că vei face ceea ce ți-am spus, ori dacă nu, ești desmoștenit...”

„Jurată, și bietul om își dăte duhul împăcat.

„Dar cind fu vorba ca să-mi țin făgăduiala, ca să îndeplinească clauza verbală și secretă, lucrurile se schimbă. Iulișca, ori cît de tinără și de înflăcărată era, se arată cu desăvîrșire inespugnabilă. Ea opuse asalturilor mele o rezistență eroică, des-perată.

„Deja mă gîndeam să deviu sperjur, să calcărămîntul meu ca pe-un simplu program de la lași, cind într-o noapte auzii zgomet în odața nevinovatei fetișcane. Acest zgomet a fost pentru mine ca un fulger de lumină. Mîi de bombe! Iulișca, fără să bănuiască unchiul meu, avusese așa țar un amozor care era stăpîn pe acest vinat prețios, pe cind el și cu mine... Furios, jignit, intrău că o bombă în camera virtuozului fecioare și acolo banuile mele căpătără trista confirmare: amantezul era prezent, un gardist voios și sdravăn, deși cam uluit și bleg pentru un moment.

„Dar, îndată Iulișca se aruncă în genunchii înaintea mea și îmi pre-dăte cheia acesui rușnos nuster, care fie vorba între noi, nu era rușnos de loc: biata fată era măritată, cu cununie, înaintea de-a se bage fată în casă la unchiul meu... Ea tăinuise lucrul acesta, pentru că știa că unchiul meu nu angaja decît servitoare nemăritate, și apoi ținea mult ca să nu-și piardă locul, mai ales că bărbat'ul era „dă servicii“ chiar pe strada unde se petrecea această comedie.

„... E de prisos să mai spun că, băiat bun cum mă știți, îl ertai pe amîndoi, ba chiar făcu pe gardist să-și dea demisia și să se bage fecior la mine pentru ca să nu mai des-part pe cei doi soți.

„Știrșitul? zise Iorgu Berbantovic. E foarte simplu. Fie că posesiunea liberă și întreaga a bărbatului său l-a nimicit farmeul de fruct oprit pe care i-l găsea, fie-că, a fost simplă recunoștință din parte-i, Iulișca îmi permise chiar cu începere de-a doua zi ca să mă pun în regulă cu cunoștința mea de executor testamentar.

„Matlirizî făcutu zestre virtuozasel Iulișca, care profită de dînsa pentru a divorța de nefericitul gardist și a merge alurea să facă pe mironosii“.

STUDII DE FISIONOMIE

Chelnerul Morîș cînd intră în un mușteriu pe ușă?

Chelnerul Morîș cînd mușterii îi dă bacșie.

Chelnerul Morîș cînd mușterii pleacă fără a lăsa nici cinci parale pe masă.

MONOPOLUL HÎRTIEI DE ȚIGĂRE

Avem onoare a adresa o inter-lare guvernului, care a apucat-oșna pe calea birurilor și a monopolurilor, în privința momentului cînd are de gînd să 'și zică o dată ho!

Să nu vorbim, într'un ceas rău, dar avem onoare să ne fie teamă că după ce o să ia cu birurile înă și cămașa pe pe noi, o să ai pue impozit proporțional cu gîmea staturii pe cei ce n'au mase.

După toate alea, iată că a venit

acum hop și eu cu monopolul pe hîrtie de țigară!

Nu'l era de ajuns că numai el are dreptul să fabrice hîrtie de bancă și o fabrică cu o criminală parcimonie în potrivă căreia protestăm din toate puterile, s'a apucat acum să 'și aroage și dreptul exclusiv de a fabrica hîrtia de țigară, *Job, Les dernières Cartouches, Dorobanțul, Șapte gîste potcovite, Rîș-Abadie*, etc.

Mîine poimîne, te pomenești că întinde monopolul hîrtiei, de la biletele de bancă și cărticelele de țigară, la hîrțiile pentru prins muște, la hîrțiile pentru afumat în casă și la cele al'te hîrtii al căror rol începe înaintea celor pentru afumat în casă.

Dar de s'ar opri măcar aci! Teamă ne e însă că guvernul o să mă ceară Camerei să înființeze monopolul florilor de mezelic, al iaurtului, al acelor cu gălălie, al bij-bijuturilor, al porumbelului fierbinte și mai nu știu al cul.

● să fie o nostimadă cînd Statul să angajeze purtători de plăcarde pe cari va sta scris: "*Orî fumați hîrtia cutare, ori dați dracului tutunul!*"

Ne indoim că printre hîrțiile de țigară pe cari Regia monopolului cărticelelor va pune în circulație va mai fi și hîrtia '*Panama*. Această însă nu constituie o garanție sigură că Panama va fi cu desăvîrșire exclusă de la Regie.

În ceea ce privește cele al'te monopoluri cari vor fi înființate treptat, se vor lua toate măsurile pentru a asigura eficacitatea monopolurilor. Fie-care bij-bij, porumb fierț, etc, va trebui să poarte pecetea Statului și să fie înfășurat în benzi cari să indice calitatea obiectului monopolizat. Vom avea ast-fel porumb fierț de calitatea înflă, de a doua, de a treia, specialitate, bectimis, etc.

Bij-bijurile de contrabandă și cele al'te contra benzi vor fi urmărite cu cea din urmă rigoare. Bine înțeles, nu ori-cine se va putea îndeletnici cu comerțul articolelor de monopol, ci vom avea debitanți de bij-bij, de flori de mezelic, etc., cari pentru a căpăta brevetul de debitanți vor trebui

să îndeplinească anumite condițiuni și formalități.

Pe noi toate monopolurile acestea ne lasă cu desăvîrșire reci, cită vreme guvernului nu 'l trece prin minte să pue monopol pe... spirit.

Capul unui biciclist

CUM SE PETRECE LA SLATINA

— Impresii de la "Balul Mieznoptii" —

Palatul bate nouă jumătate,
Pe străde aluzienle de am,
Dor la "Casin" visău se urea un monom
De Slatineni de prima nitețate

Salonul plin e d'un aram
De freze selivinite, coafate;
In vals nebun s'avîntă în cioboate
Balan Vălcelen; ee el nu e om?

Doi lvei gemoși în trag mereu ochide:
Prumoslui buctet de domnișoare
Din sinul cărora s'asvîrîl cascade.

La garderob s'aud hîrtiri ușoare
(Jude soarele străbate prin areade,
Un curtesan ostenă 'n disperate...)

Safir

POȘTA REDACȚIEI

Valeoană, țigă. — Mai poftim?

Fataș, Craiova. — E prea — prea

Ignat. — Nu sînt tocmai publicabile. În ceea ce privește număria cari v'ă lipsește le puteți cumpăra de la admi nistrația lui "Moș Teacă" fără nici-un "daos la prețul lor obicinuit.

X. — "Amorul la Seiziștele Naturale", — nostimă idee Ce păcat că verificarea însă de dorit!

Myosotis, Ploiești. — Mai trimiteți.

Jesi. — Portretul Coanei Lini în uniformă de ofițer a fost publicat în "Breptatea" în anul acesta.

Vanu. — Anecdota pusă în versuri de dv. e foarte amuzantă. Întocmai mai nouă cu plăcere.

Zărnica. — Sînt serme bune deocamdată.

F. D. Seligeanu. — Foarte hazla, însă perografică. Dacă mai știți, să le auzim.

A. Teș. Fiți mai atenți la ritm și la rimă.

Răzachi. — Sîntem convinși că puteți produce lucruri și mai de talent; prin urmare așteptăm așteptăm.

Rodolphe, țigă. — Dacă vor fi bune "narați-oum" epigramele, le vom publica. Trimiteți-le.

F. P. Ploiești. — Merse pentru gentilețe. Să-l crutăm însă pe d. Dinu Stănescu, noul deputat.

Ștefan. — Ideea e excelentă, dar versurile dv. nu exprimă cu destul brío umorul "pedagogicelor"

STANISLAS CIHOSKY

Avocat

Bulev. Pake No. 2.

THEODOR MAROVICI

DENTIST

Strada Știrbey-Vodă No. 30.

D^r. I. MENDONIDI

— 10, Strada Sănți, 10 —

AL. IONESCU

jurișt

Bulevardul Elisabeta, (în fața palatului Eforiei).

DROGUERIA ROMÂNĂ

Pentru mărirea afacerii, s'a mutat în CALEA VICTORIEI No. 97

Colț cu strada Fântânei, Casele Dobricanu, alături de:

FARMACIA LA „BISERICA ALBĂ” A D-LUI DR. A. URBRANU

ROMULUS BOLINTINEANU

AVOCAT

Ploiești

GRIGORE RADULESCU

Avocat al Băncii Poporului

Consultații de la 4—6 p. m.

70, Știrbey-Vodă

Pelin și vinBere specială blondă și neagră

EFTIN ȘI BUN !

BERARIA COOPERATIVA

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOȘTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

EFTIN ȘI BUN !

Suncă de Sinaia și PragaSandviciuri, unt, brânzeturi

Vreți să mâncați bine și cu puțin bani ?

RESTAURANTUL MITICĂ GEORGESCU

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au scara intrarea gratuită la reprezentările excelentei trupe Burienscu.

Adresa : Strada Cimpineanu, lângă Teatrul.

P. T.

Am onoare a Vă informa, că în urma unei practice îndelungate, având peste 100.000 vaccinări și revaccinări în capitala Moldovei, m'am stabilit aici, în calitate de „Director Institutului Vaccinal al statului, și prepar

Vaccinul animal necesar țării întregi

sunt deci în stare a vaccina și revaccina cu limfa animală preparată zilnic, aplicând capsule Celoidice care apără pustulele vaccinale deori-ce infecțiuni, ca: Erisipel, Flagman, Inf și mafiuni etc.

Vaccinez și direct de la Vițel la braț cu toate regulile septice. Fie-care copil are o doză deosebită de vaccin, și o lanțetă specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apelați la încrederea D-voastră să bine-vești a face us de servicii ce Vă ofer, asigurându-Vă că veți aprecia meritele unui specialist, autorizat și de înalta Direcțiune a Serriiului Săntar Superior.

Ca stiaș, **PIERRE SOLOMON**

Direct Inst. Vaccinogen al statului, Alea Kiseleff alături de Hoșo

FARMACIA**„LA BISEICA ALBĂ”****D^r. A. URBEANU**

— BUCUREȘTI —

97, alea Victoriei, 97

Casele Dobricanu (Cismeaua Roșie)

LA MAGAZINUL**GRANCEA ȘI STĂNESCU****CALEA VICTORIEI**se găsește
Coloniale și delicatose de cea mai bună calitate**ICRE ȘI STRIDII proaspete****COFETAIA TĂNĂSCU**

Vis-a-vis de palatul Șăilor Eforiei

Tot-d-a-una bine asortată. — Primește oamenii pentru logodnă, nunți și serate.

— PREȚURI MODERATE —

Tipografia „Dreptatea” strada Sărindar 1c. București